

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4401-00373

Den 30. september 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 4. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 552 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Villum Christensen (LA).

Spørgsmål nr. 552 (alm. del)

I forlængelse af diskussionerne om de ofte uoverkommelige påbud om dyre renseløsninger i det åbne land, bedes ministeren redegøre for de miljøfaglige begrundelser for, at en velfungerende septiktank (3 kamre) ikke er tilstrækkelig. Der anmodes om, at der i besvarelsen tages eksplicit stilling til det forvaltningsretlige princip om proportionalitet i forhold til det yderligere økonomiske krav, som myndigheder stiller til borgeren og reduktionen i den (marginale)effekt/skadevirkning, som recipienten udsættes for ved at kræve dyrere renseløsninger end en septiktankløsning.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

En septiktank er en bundfældningstank, der fjerner bundfældelige stoffer og flydestoffer fra spildevandet, før det ledes til videre behandling, nedsives eller udledes direkte til et vandområde.

Spildevandet, der udledes fra en bundfældningstank, er kun simpelt rensat – såkaldt mekanisk rensat - og indeholder sædvanligvis høje koncentrationer af bl.a. organisk stof og fosfor.

Gennemførelsen af den forbedrede spildevandsrensning i vandplanerne sker med henblik på at opnå god økologisk og kemisk tilstand i de konkrete vandområder, der modtager spildevandet.

Kravet til forbedret spildevandsrensning er opdelt i fire rensklasser, hvor alle de omfattede ejendomme som minimum skal rense spildevandet biologisk – svarende til den såkaldte rensklasse O - for at vandplanernes mål om god økologisk og kemisk tilstand kan opfyldes. I nogle områder er der krav om mere vidtgående rensning (rensklasse SO), og hvis spildevandet direkte eller indirekte ledes til en sø, er der herudover krav om reduktion af fosfor (rensklasse OP eller SOP).

Det forvaltningsretslige proportionalitetsprincip indebærer, at afgørelser ikke må være mere indgribende, end det er nødvendigt for at opfylde de konkrete miljømål. Det er kommunerne, der i forbindelse med, at der meddeles påbud om forbedret rensning, skal vagetage dette princip.

Kirsten Brosbøl

/

Mads Leth-Petersen